

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316210395
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8316210395.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: R. W., H. B., T. - E. H. XXX XX, O.: XX XXX XXX, proti žalovanému: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F. B., T. XXX/X, zast. D.. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 2, Humenné, v konaní o zaplatenie 12.569,40 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21C/213/2016-108 z 03.09.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania o zaplatenie sumy 6,93Eur s príslušenstvom.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne, cit.:

„Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 6,93 Eur s príslušenstvom.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 12.562,47 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 18.04.2016 až do úplného zaplatenia dlžnej sumy ako aj náklady konania vo výške 1,45 eur, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

2. Svoje rozhodnutie postavil na zistení, že žalobca sa podanou žalobou na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 12.562,47Eur (po čiastočnom späťvzati o sumu 6,93Eur) s prísl. z titulu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú v dôsledku škody na zdraví spôsobenej trestným činom žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8T/20/2015 z 08.03.2016, ktorý bol žalovaný v predmetnom trestnom konaní uznaný zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb.) Na zaplatenie vynaložených liečebných nákladov bol žalovaný zo strany žalobcu 2x vyzvaný, pričom vo výzvach bolo uvedené, že ich výpočet vychádza z relevantných výpočtov a podkladov, ktoré boli skontrolované a odsúhlasené revíznym lekárom žalobcu s tým, že žalovanému bola daná možnosť zaslať žalobcovi v lehote 15 dní nové alebo iné dôkazy a skutočnosti vzťahujúce sa k predmetnému úrazu, ak nimi disponuje. Žalovaný túto možnosť nevyužil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie žalobcom požadovanej sumy aj s príslušenstvom - úrokmi z

omeškania. O trovách rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004Z.z., § 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., § 3 nar. vlády SR č. 87/1995Z.z., výrok o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním, okrem zastavujúceho výroku napadol žalovaný. Žalovaný súdu prvej inštancie na prvom mieste vytýka, že rozsudkom krajského súdu v trestnom konaní bol zrušený rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody. Potom rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto konaní, nemá oporu v rozsudku odvolacieho súdu z trestného konania. V trestnom konaní bola okrem toho okresným súdom priznaná náhrada v sume 10.006,21Eur a to za viacero zranení (na hlave a pravom ramene), kde v tomto spore je uplatnená suma 12.569,40Eur vyššia, pričom by malo byť uznané len zranenie na hlave. Ďalej súdu prvej inštancie vytýka, že v podstate vychádza z trestného spisu, pričom závery znaleckého posudku E.. G., ktorý je súčasťou tohto trestného spisu, a v zmysle záverov ktorého niektoré poranenia nemohol spôsobiť žalovaný, vôbec neberie v úvahu. Podľa žalovaného nie je možné doslovne otrocky prevziať len závery rozsudku krajského súdu z trestného konania bez toho, aby súd prvej inštancie v tomto konaní vykonal a vyhodnotil všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie bez akýchkoľvek pochybností, lebo podľa žalovaného pochybnosti sú, pretože krajský súd v trestnom konaní zrušil pôvodný rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu práve z dôvodov pochybnosti a evidentne tiež nebral do úvahy citovaný znalecký posudok. Na to, aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu bližšie nevyšpecifikovanej sumy určenej len žalobcom, na základe neohraničených zranení, napadnutý rozsudok nepostačuje. Podľa odvolateľa týmto konaním súdu došlo k hrubému porušeniu § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože nesprávnym vyhodnotením dôkazov znemožnil žalovanému uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Navrhol odvolaciemu súdu žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť so záväzným pokynom súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne uplatnil trov konania.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení ku podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Na prvom mieste podotkol, že rozdiel výšky uplatnenej sumy v trestnom konaní a v tomto spore vysvetlil, pričom samotný rozdiel spôsobovala skutočnosť, že v trestnom konaní liečenie poškodené ukončené ešte nebolo. Ďalej mal za to, že súd náležite vyhodnotil závery viacerých znaleckých posudkov a dospel k správnejmu záveru, že ku zraneniu poškodeného došlo tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku sp. zn. 2T/72/2006. Žalobca nežiada bližšie nešpecifikovanú sumu, ale sumu vyčíslenú revíznym lekárom na základe výkonov poskytnutej zdravotnej starostlivosti vykázanéj zo strany zdravotníckeho zariadenia.

5. Žalovaný vo svojom následnom vyjadrení nepovažoval vyjadrenie žalobcu za dostačujúce a podotkol, že žalobca sa odvoláva na rozsudok okresného súdu z trestného konania sp. zn. 2T/72/2006, ktorý bol však rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8To/20/2015 zrušený, pričom okresný súd hovoril minimálne o dvoch úderoch a krajský súd už iba o jednom jedinom. Krajský súd ho neodsúdil za druhé zranenie, jeho trest bol miernejší, pričom podľa žalovaného jeho tvrdenie sa zhoduje so závermi znalkyne E.. G., ktorá poskytla kvalitnejší znalecký posudok než E.. J., prípadne než E.. E..

6. Žalobca sa následne stotožnil s názorom krajského súdu z trestného konania sp. zn. 8To/20/2015 a trval na podanej žalobe a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ďalšie podania strán dané neboli.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalovaný nepredstrel relevantný argument majúci súvis s prejednanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

10. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

11. Odvolací súd osvojujúc si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného doplnia nižšie uvedené.

12. Nárok žalobcu uplatňovaný v tomto spore plynie z ust. § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení účinnom v rozhodnom období, v zmysle ktorého má zdravotná poisťovňa právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

13. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje osobitný (sui generis) regresný nárok zdravotnej poisťovne na náhradu nákladov vynaložených zdravotnou poisťovňou na zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca zdravotnej poisťovne došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. V danom prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, ale o nárok na náhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zdravotnej poisťovne, ktorú upravuje špeciálny predpis.

14. Tu je nutné zdôrazniť, že regresný nárok, ktorým je v danom prípade právo poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (za predpokladu, že došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu tretej osoby), je hmotnoprávnym nárokom poisťovne voči tretej osobe vyplývajúci z osobitných právnych predpisov, a nie je právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka a k tomuto ustanoveniu nemôžu byť ustanovenia Občianskeho zákonníka špeciálnymi ustanoveniami. V súdnej veci potom niet miesta zaoberať sa otázkou rozsahu škody spôsobenej trestným činom žalovaného, lebo aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody je v danom prípade vylúčená.

15. Zákonnými podmienkami pre vznik nároku zdravotnej poisťovne na dotknutú regresnú náhradu je jednak poskytnutie zdravotnej starostlivosti jej poistencovi a jednak skutočnosť, že k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia tohto poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby. V súdnej veci obe podmienky boli naplnené.

16. Samozrejme, že predmetná zdravotná starostlivosť má svoj finančný ekvivalent, ktorý je vyjadrený vo vyčíslení súvisiacich nákladov. V súdnej veci ide celkovo o sumu 12.562,47Eur (po čiastočnom

späťvzati o sumu 6,93Eur predstavujúcu náklady na liečbu ramena). Žalobca výslovne a skutkovo jednoznačne uvádza, že náklady na poskytnutie zdravotnej starostlivosti jeho poistencovi činili uvedenú sumu, ktorú výšku však žalovaný z hľadiska časového rozsahu a konkrétnych foriem poskytnutej zdravotnej starostlivosti nikdy nerozporoval.

17. Len pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že predmetom aktuálneho konania bol iba vzťah poskytovateľa verejného zdravotného poistenia voči tretej osobe, ktorá sa dopustila protiprávneho konania podmieňujúceho nutnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu. To znamená, že prípadné súvislosti z titulu zo strany žalovaného spochybneného rozsahu nim spôsobenej škody trestným činom neboli v tomto konaní relevantné a ani sa v jeho rámci neposudzovali.

18. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).